

Filip Evanghelistul

Pentru studiul din această săptămână, citește:
Faptele 2:44-47; 4:34-37; 6:1-7; 8; 21:7-10; 2 Corinteni 4:18.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”(Faptele apostolilor 1:8)

Principala preocupare a Domnului Hristos în cele patruzeci de zile dintre crucificare și înălțare a fost misiunea mondială. Noul Testament păstrează cel puțin cinci forme de prezentare a Marii Trimiteri: Matei 28:18-20; Marcu 16:15; Luca 24:47-49; Ioan 20:21, Faptele 1:5-8. Aceasta constituie cea mai înaltă dintre sarcinile încredințate vreodată creștinilor. În ea este specificată strategia geografică a lucrării misionare: ea trebuia să înceapă de la baza ei, din Ierusalim, și să se extindă în toată Iudeea, apoi în Samaria și mai departe, până la marginile pământului. Creștinii au luat porunca aceasta în serios și au pornit să o împlinească.

Strategia aceasta este evidentă în lucrarea misionară a evanghelistului Filip. Conform capitoului 8 din Faptele apostolilor, lucrarea lui s-a propagat în cercuri concentrice, dinspre Ierusalim către regiunile învecinate; cu trecerea timpului, a pătruns în noi teritorii.

Dar cine a fost Filip Evanghelistul? Ce ne spune Scriptura despre el și despre lucrarea pe care a împlinit-o în zorii existenței bisericii creștine? Și ce lecții ne putem însuși din raportul inspirat despre activitatea acestui misionar de la început?

„Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice” (2 Corinteni 4:18). Gândește-te la aceste cuvinte ale lui Pavel din perspectiva temei studiului din această săptămână. Despre evanghelistul Filip nu avem decât puține informații în Biblie, dar, după cum vom vedea, lucrarea sa, deși deocamdată necunoscută în mare parte, este deosebită. Ce persoane cunoscute de tine au făcut lucruri mari pentru Dumnezeu, dar nu s-au bucurat decât de puțină recunoaștere vizibilă? De ce este important să reținem principiul prezentat de Pavel, îndeosebi dacă lucrăm într-un domeniu care nu se bucură de multe aclamații sau de multă atenție? (1 Corinteni 4:13)

1. Ce știm despre Filip Evanghelistul? Faptele 6:5; 8:5-13, 26-40; 21:8.

Filip a fost supranumit „Evanghelistul” în Faptele 21:8 pentru a-l distinge de ucenicul Filip. El apare mai întâi în rolul de „slujitor la mese” în biserica din Ierusalim (Faptele 6:2-5), iar ulterior în rolul de evanghelist și misionar (Faptele 8:12). Și-a desfășurat lucrarea pe parcursul a douăzeci de ani și s-a bucurat de sprijinul celor patru fiice ale sale, care erau profetese. Cam atât cunoaștem despre el.

„Filip a fost cel care le-a predicat samaritenilor Evanghelia; Filip a fost cel care a avut curajul să-l boteze pe famenul etiopian. Pentru un timp, istoriile acestor doi lucrători [Filip și Pavel] s-au împletit strâns. Persecuția violentă a fariseului Saul a împrăștiat biserica din Ierusalim și a distrus eficiența organizării celor șapte diaconi. Fuga din Ierusalim l-a determinat pe Filip să-și schimbe modul de lucru și consecința a fost că a ascultat și el de chemarea căreia Pavel i-a dedicat viața sa. Prețioase au fost orele petrecute împreună de Pavel și Filip; emoționante au fost amintirile pe care le aveau despre zilele când lumina care strălucise pe fața lui Ștefan, îndreptată spre cer în timpul martiriului, a strălucit în slava ei asupra lui Saul persecutorul, aducându-l la picioarele lui Isus ca pe unul care se ruga simțindu-se cu totul neajutorat.”
– Ellen G. White, *Sketches From the Life of Paul*, p. 204

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că Domnul îi poate face în stare pe oamenii obișnuiți să lucreze ca misionari dacă ei îi sunt credincioși și consacrați.

La nivelul sentimentelor: Să fie siguri că Dumnezeu le poate da discernământ și înțelepciunea necesară pentru a face față problemelor întâlnite în lucrarea misionară.

La nivel practic: Să-și deschidă inima și mintea față de glasul lui Dumnezeu și să-și înnoiască angajamentul de a răspunde chemării Sale la slujire.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Înzestrarea unor oameni obișnuiți

- A. Biserica primară a fost binecuvântată și a crescut; erau cumva și membrii ei niște oameni obișnuiți, supuși greșelilor (Faptele 6:1)?
- B. Filip a fost unul dintre diaconii aleși pentru a ajuta la ieșirea din criză. Cu ce alte daruri a fost el înzestrat ulterior, pentru a le sluji samaritenilor (Faptele 8:5-13) și famenului etiopian (Faptele 8:26-39)?
- C. Filip a avut patru fiice. Cum putem menține echilibrul între grija față de familie și chemarea de a dedica timp misiunii și slujirii?

II. Sentimente: În fața evenimentelor neașteptate

- A. Când, din cauza persecutării creștinilor, a trebuit să se mute în Samaria, Filip a folosit ocazia pentru a da mărturie despre Domnul. Cum ai reacționa tu dacă ar trebui să lași totul și să pleci în altă țară din cauza persecuției?
- B. Ce încurajare găsim în modul în care a lucrat Dumnezeu în viața lui Filip ca să-l pregătească să facă față noilor solicitări ale lucrării?

III. Practic: Gata de slujire

- A. Ce pași concreți putem face ca să ne învingem teama, să lăsăm deoparte lucrurile care ne distrag atenția de la misiune și să fim mai deschiși față de lucrarea personală și mărturie?
- B. Cum ne pregătește Dumnezeu ca să fim gata pentru orice fel de lucrare la care ne-ar chema? Cum să ne încredem mai mult în puterea Sa decât în priceperea noastră?

2. Care este imaginea bisericii primare, așa cum este prezentată în Faptele 2:44-47; 4:34-37?

La început, lucrurile au mers foarte bine pentru primii credincioși. Totuși nu a trecut mult și au apărut tensiuni, așa cum apar oriunde există oameni afectați de păcat.

3. Ce probleme au apărut și cum le-a tratat biserica? Faptele 6:1-7

Creșterea rapidă a bisericii din Ierusalim a fost însoțită de tensiune socială. Filip a fost desemnat ca membru al unei echipe care avea răspunderea de a rezolva această tensiune. Printre convertiți, se aflau și persoane defavorizate și sărace a căror participare la mesele zilnice comune îi solicita în plus pe conducătorii bisericii. A apărut atunci o nemulțumire cu privire la distribuirea incorectă a hranei la văduvele care vorbeau limba greacă. Era o chestiune extrem de delicată, deoarece făcea trimitere directă la îndemnul profetilor evrei de a nu-i neglija pe orfani și pe văduve.

Pentru a rezolva această chestiune serioasă, cei doisprezece apostoli i-au adunat pe credincioși și au propus să fie aleși șapte bărbați, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, care „să slujească la mese” [transliterat, „să diaconizeze” – de la *diakoneo* – a sluji], astfel încât cei doisprezece să poată „diaconiza Cuvântul”, să se ocupe de „slujirea Cuvântului” [gr.: *diakonia tou logon*] (vezi Faptele 6:3,4). Toți șapte aveau nume grecești. Printre ei se afla și Filip, menționat aici pentru prima dată în Biblie.

Apostolii au susținut că era necesară suplimentarea conducerii pentru ca ei să nu fie suprasolicitați de administrarea resurselor necesare vieții colective. De asemenea, ei au pus accent pe chemarea lor de a se devota Cuvântului lui Dumnezeu și rugăciunii.

Ce situații cu potențial conflictual au apărut în biserica ta locală și cum îți poți permite lui Dumnezeu să te folosească la rezolvarea lor?

Rezumat: Dumnezeu îi înzestrează pe urmașii Săi pentru toate tipurile de slujire și lucrare; singurul lucru pe care îl cere este ca noi să fim dispuși să ascultăm și deschiși față de călăuzirea Sa.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Faptele 8:1-40

Ideea de bază: Lucrarea lui Filip se desfășoară într-o perioadă critică pentru biserica primară, când începe să se vadă puterea Evangheliei de a atinge inima oamenilor din orice popor. Este un timp de schimbare radicală pentru biserică pe măsură ce vestea bună trece pentru prima dată dincolo de zidurile Ierusalimului și de granițele lui Israel, ajungând, așa cum spusese Domnul Isus, până la marginile pământului (Faptele 1:8). Aceasta face loc la noi întrebări și creează noi probleme, iar răspunsurile pe care le-a găsit biserica primară, felul în care ea a răspuns, ne oferă lecții prețioase despre modul în care ne putem implica în misiunea mondială.

Studiul acesta ne face cunoștință cu Filip, un urmaș credincios al Mântuitorului. Plecând din Ierusalim din cauza prigonirii creștinilor, el a înfruntat un vrăjitor, le-a predicat unor oameni care nu-L cunoșteau pe Dumnezeu, a scos demoni, i-a dat mărturie unui înalt demnitar de la curtea regală etiopiană și a descoperit ce înseamnă să te lași călăuzit zilnic de Duhul Sfânt. Concentrați-vă asupra lecțiilor importante despre misiune care pot fi desprinse din viața lui Filip. Este o ocazie de a trezi în membrii grupei entuziasmul pe care l-au avut primii creștini atunci când au început să înțeleagă ce presupunea misiunea încredințată de Hristos.

Discuție introductivă. Când citim cartea Faptele apostolilor, devine evident faptul că Evanghelia nu are cum să fie oprită. Ea își croiește drum către Macedonia, Efes, Damasc și chiar până în inima Romei păgâne. În primele capitole ale cărții, viziunea primită de Petru ne arată că Dumnezeu are planuri mult mai mari decât avea poporul Său evreu, idee confirmată apoi și de experiența lui Filip cu famenul etiopian.

Pentru romanii și grecii din primul secol, etiopienii trăiau efectiv la marginea pământului. Și iată că acum, primul convertit african con-

Saul, viitorul apostol și misionar, își face prima apariție în Biblie cu ocazia uciderii cu pietre a diaconului Ștefan, primul martir creștin. Însă acest val de persecuții a contribuit la o și mai mare răspândire a Evangheliei.

4. Care a fost consecința persecutării bisericii din Ierusalim? Faptele 8:1-6

Samaria a fost prima „stație” pe traseul răspândirii creștinismului. Samaritenii se considerau descendenții israeliților rămași în urmă după ce Asiria a dus în exil majoritatea populației, în anul 722 î. Hr. Însă iudeii îi considerau descendenții străinilor pe care asirienii i-au forțat să se stabilească în Israel. În vremea Noului Testament, relațiile dintre iudei și samariteni erau marcate de tensiuni și de izbucniri violente. Cu toate acestea, după cum am văzut deja, Domnul Isus a deschis calea pentru lucrarea misionară în această regiune, cu ocazia discuției Sale cu femeia samariteană, care, la rândul ei, a început să îi „evanghelizeze” pe cei din poporul ei.

Chemarea lui Filip de a sluji la mese s-a transformat în chemarea de a lucra ca evanghelist misionar printre samariteni. Deși se refugiase din Ierusalim din cauza persecuției religioase, el nu și-a pierdut timpul. A dat de veste că Mesia, cel așteptat deopotrivă de iudei și de samariteni, venise (Faptele 8:5,12).

5. De cât succes s-a bucurat lucrarea lui Filip în Samaria? Faptele 8:6-15

Domnul a lucrat într-un mod impresionant prin Filip în acest prim câmp misionar străin. Afirmatia că „iudeii... n-au legături cu samaritenii” devenise un lucru de domeniul trecutului.

Ce dușmănie, ranchiună și prejudecăți care ți-au otrăvit sufletul ar trebui să devină lucruri de domeniul trecutului? Oare n-a venit timpul să le lași în urmă?

semnat în Scriptură se întoarce în patria sa, „la capătul lumii”, ducând vestea bună despre Isus Hristos.

De discutat: Pentru creștinii din primul secol, „marginile pământului” erau țările aflate la distanță de Ierusalim. Ce înseamnă această expresie pentru creștinii din secolul XXI?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

În cadrul studiului, concentrați-vă atenția asupra calităților care au făcut din Filip candidatul ideal pentru misiunea încredințată.

Comentariu biblic

I. Gata pentru slujire

(Revezi împreună cu grupa Faptele 6:1-7.)

Biblia ne oferă o schiță de portret a lui Filip, nu un tablou cu toate detaliile. Putem distinge totuși câteva trăsături de caracter și profunzimea dedicării lui față de Domnul Isus.

Știm că Filip a fost ales diacon pentru a ajuta la rezolvarea plângerilor legate de împărțirea hranei. *Diakonos*, cuvântul grecesc pentru „diacon”, este tradus în alte locuri prin „slujitor”. Domnul Isus l-a folosit când le-a spus ucenicilor că cel mai mare dintre ei trebuie să fie slujitorul lor (Matei 23:11).

Diaconii au avut un rol important în susținerea bisericii primare. În prima sa epistolă către Timotei, apostolul Pavel recomandă cercetarea candidaților înaintea de numirea lor ca diaconi (1 Timotei 3:10). Ei trebuie să fie soți și tați buni (3:12) și trebuie „să păstreze taina credinței într-un cuget curat” (3:9). Ei trebuie să fie cinstiți, sinceri, neclevetitori și cumpătați (3:11). Slujba de diacon nu poate fi încredințată la întâmplare primului care se oferă. Filip este un creștin respectat, credincios, dornic să slujească.

De discutat: Cum ne pregătește pentru misiune dispoziția de a sluji cu smerenie?

II. Chemat și înzestrat

(Revezi împreună cu grupa Faptele 21:7-10.)

Când a fugit de persecuția din Ierusalim, Filip era cunoscut ca „Filip Diaconul”. Când s-a întors, el se transformase în „Filip Evanghelistul” (Faptele 21:8). Multe lucruri s-au petrecut în acest interval. Avem în

6. Ce anume citea etiopianul și ce oportunitate a văzut Filip pentru a-i vorbi despre Isus? Faptele 8:26-39

Potrivit pasajului din Faptele 8:26-39, următorul contact pe care l-a avut Filip a fost cu îngrijitorul vistieriei împărătesei Etiopiei, extinzând astfel misiunea cu un pas mai aproape de „marginile pământului” (Faptele 1:8). Filip asigura legătura între misiunea din Samaria și cea din Gaza. Din Samaria, o regiune situată la nord de Ierusalim, Filip a fost chemat în Gaza, o regiune situată la sud de cetate. Dacă în nord lucrarea sa a vizat un anumit grup, în sud a vizat o singură persoană. Dacă în Samaria îl putea propovădui pe Hristos folosindu-se numai de cele cinci cărți ale lui Moise (fiindcă doar pe acestea le acceptau samaritenii), aici putea face referire și la cartea lui Isaia (probabil în versiunea în limba greacă).

7. În Samaria Filip a făcut minuni. Ce metodă a folosit în lucrarea sa cu etiopianul? Ce principiu desprins de aici putem aplica în lucrarea noastră cu oamenii? Faptele 8:6,30,35

Filip a fost dus de Duhul Domnului în altă parte imediat ce a terminat să-i împărtășească etiopianului „vestea bună despre Isus” și l-a botezat. El nu a avut ocazia de a-i transmite noului său convertit convingerile și învățăturile sale. Rămânea acum în sarcina acestuia să accepte credința creștină în contextul culturii sale africane, lăsându-se ghidat de Vechiul Testament și de Duhul lui Dumnezeu, care de altfel lucrase și până atunci la inima lui, din moment ce el se închina deja Domnului și credea în Cuvântul Său.

Filip i-a explicat etiopianului câteva texte esențiale din Vechiul Testament despre moartea lui Isus. De ce este necesar ca Isus, moartea și învierea Sa, să constituie punctul central al mesajului pe care vrem să-l transmitem lumii? Care este mesajul nostru despre El?

față un om smerit, dispus să slujească, înzestrat prin Duhul Sfânt pentru un rol important (Efeseni 4:11). Vedem acest dar în acțiune când îi dă mărturie famenului etiopian. Aflăm, de asemenea, că el era un bun vorbitor și că avea darul de a face semne și minuni.

De discutat: Când Filip a fugit în Samaria din cauza persecuției, Duhul Sfânt era la lucru, transformând adversitatea în oportunitate. Sunt situații în care nu reușim să observăm că Dumnezeu Își îndeplinește planurile chiar prin situațiile dificile cu care ne confruntăm?

III. Și pentru fameni

(Revezi împreună cu grupa Faptele 8:26-40.)

Trăsătura definitorie a lucrării lui Filip ca evanghelist pare să fie contactul cu cei din afară, potrivit cu porunca Domnului Isus de a da la o parte barierele care-i despart pe oameni (Efeseni 2:14-22). Famenul etiopian era probabil bogat și influent în patria lui (o zonă care corespunde aproximativ Sudanului de astăzi), însă, în ochii evreilor din Israel, purta două stigmate – era păgân și era famen, fapt ce îl excludea în mod automat din „adunarea Domnului” (Deuteronomul 23:1). (Se poate totuși ca termenul „famen” să aibă aici sensul de „slujbaş, dregător împărătesc”.)

Însă în cartea din care citea este o frumoasă făgăduință: „Le voi da un nume veșnic care nu se va stinge” (Isaia 56:5). Filip a avut privilegiul de a-i împărtăși famenului african această binecuvântare.

De discutat: Fiind iudeu, Filip ar fi trebuit să aibă o aversiune naturală față de asocierea cu un famen. Ce anume din experiența sa a contribuit la demolarea acestei prejudecăți? Ce lecții se găsesc aici pentru noi?

IV. Să îi întâmpinăm pe oameni acolo unde sunt

(Revezi împreună cu grupa Faptele 8:6-8 și 8:30-35.)

Un principiu esențial al misiunii biblice este acela de a merge în întâmpinarea oamenilor. Când a lucrat cu famenul etiopian, Filip a pornit de la ce îl interesa pe acesta, explicându-i pasajul din Isaia pe care nu-l înțelegea. El a ținut astfel un studiu biblic.

În Samaria, Filip a predicat și totodată a înlăturat barierele și a adus bucurie în cetate prin semnele pe care le-a făcut (Faptele 8:6-8).

Întrebări pentru meditație: Pentru ca misiunea noastră în mijlocul unui grup de oameni să fie eficientă, ce trebuie să știm despre oamenii

8. Citește Faptele 8:39,40. Ce acțiune a lui Filip amintită aici ne ajută să înțelegem motivul pentru care i s-a dat numele de „evanghelist”?

Filip a fost uns de Domnul pentru lucrarea Sa. Comentatorii nu au ajuns încă la un consens asupra semnificației afirmației „Duhul Domnului a răpit pe Filip” (Faptele 8:39), dacă aceasta înseamnă că i s-a spus pur și simplu să meargă la Azot (versetul 40) sau că a fost transportat acolo în mod supranatural. Ce contează cel mai mult însă este supunerea lui Filip față de Duhul Sfânt și lucrarea mare împlinită de Dumnezeu prin el.

9. Ce descoperim despre Filip în Faptele 21:7-9?

În acest punct al relatării, aflăm că Filip era familist și că avea patru fiice necăsătorite. Chemarea lui de la diaconie la evanghelizare i-a impus să călătorească mult. Avem astfel informații despre drumul pe care l-a făcut de la Ierusalim la Samaria, apoi la Gaza și, în final, prin „toate cetățile” aflate pe linia de coastă dintre Azot și Cezareea, ceea ce înseamnă o distanță de vreo optzeci de kilometri. A făcut probabil și alte călătorii, neconsemnate aici. Desigur, a cunoscut supărările, inconveniențele, sușurile și coborășurile inerente lucrării misionare de pionierat. În pofida acestor lucruri, a avut atât de mult grijă de familia sa, încât patru fiice ale sale au fost considerate de Duhul Sfânt potrivite pentru a primi darul profeției. Această familie creștină de pionieri misionari a dat o bună mărturie despre creșterea și educarea copiilor și despre adevărata evlavie.

Textul ne arată că apostolul Pavel a stat împreună cu Filip „mai multe zile” (versetul 10). Cu douăzeci și cinci de ani înainte de aceasta, Pavel, la data aceea numit Saul, fusese un persecutor aprig al creștinilor (Faptele 9:1,2). Persecuția pe care a desfășurat-o în Ierusalim l-a forțat pe Filip să se refugieze în Samaria (Faptele 8:1-5). Acum, după atâția ani, persecutorul și persecutatul s-au întâlnit în casa lui Filip, gazda lui Pavel. Ce întâlnire interesantă între doi frați și colegi de lucru în Hristos, implicați în marea cauză de a-i câștiga pentru Evanghelie pe cei ce nu erau evrei!

În lucrarea noastră pentru alții, de ce este important să nu uităm niciodată faptul că prima noastră îndatorire este față de familie?

respectivi? Au reflectat eforturile noastre misionare de până acum importanța cunoașterii „auditoriului”? Ce presupune aceasta în mod concret?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

În ce privințe ne poate servi astăzi ca model lucrarea lui Filip?

Întrebări aplicative

1. Discutați în cadrul grupei despre diferențele culturale din biserică de astăzi. Spre exemplu, în ultima perioadă s-a scris foarte mult despre creștinismul din „Nordul Global” (țările dezvoltate) și despre cel din „Sudul Global” (țările mai puțin dezvoltate). Cu ce diferențe culturale se confruntă biserică în aceste două regiuni? După ce principii ar trebui să se ghideze ea în menținerea unității, în ciuda acestor deosebiri?

2. Luca, autorul cărții Faptele apostolilor, are pe suflet misiunea pentru oamenii de la marginea societății – pentru cei neglijați, ostraciizați, disprețuiți de majoritatea. El arată că Evanghelia nu este în mod exclusiv pentru iudeii cunoscători și onorabili, ci și pentru săraci, orbi, surzi, invalizi și străini. Când relatează întâlnirea lui Filip cu famenul, Luca arată că Isus este o veste bună pentru un străin de la capătul lumii, pentru un străin care ar fi fost total exclus din comunitatea iudaică și din templul iudaic. Ce putem face în mod practic pentru ca biserică noastră să fie primitoare pentru toate categoriile de oameni?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

F. Scott Spencer, profesor de Noul Testament, afirmă că religia și societatea aveau o atitudine „clar ostilă față de fameni, în lumea mediteraneană” din vremea lui Filip. De aceea, istoria convertirii famenului etiopian, a botezului și a intrării lui în comunitatea creștină a fost considerată probabil o „încălcare radicală a granițelor culturale prevalente”. (Vezi F. Scott Spencer, „The Ethiopian Eunuch and His Bible: a Social-Science Analysis”, *Biblical Theology Bulletin: A Journal of Bible and Theology*, vol. 22, numărul 4, pp. 155–165.

Activitate: Cere-le membrilor grupei să spună cine ar fi famenii de astăzi (oameni de la periferia societății sau disprețuiți de ceilalți). Alcătuiți o listă. Cum ne purtăm noi, ca biserică, față de fiecare grup de persoane din această listă? Ce părere au cei din fiecare grup despre biserică noastră? Ce pași concreți putem face pentru a ne schimba atitudinea și pentru a-i trata în spiritul Domnului Hristos?

Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, cap. „Evanghelia în Samaria”.

„Când au fost împrăștiți de persecuție, au plecat plini de zel misionar. Și-au dat seama de responsabilitatea misiunii lor. Știau că țineau în mâini pâinea vieții pentru o lume înfometată și au fost constrânși de dragostea lui Hristos să împartă această pâine cu toți cei în nevoie. (...)

Iar când ucenicii Săi au fost alungați din Ierusalim, unii au găsit în Samaria un refugiu sigur. Samaritenii i-au primit cu bucurie pe acești mesageri ai Evangheliei, iar convertiții iudei au strâns o recoltă prețioasă dintre aceia care altădată fuseseră cei mai aprigi dușmani ai lor.”
– Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, pp. 106–107

Întrebări recapitulative

1. Pe scurt, ce știm despre Filip Evanghelistul?
2. Care era atmosfera în biserica primară și ce rol avea Filip în cadrul bisericii?
3. În ce împrejurări a ajuns Filip evanghelist/misionar?
4. Plecând de la relatarea despre risipirea primilor creștini (care l-a inclus și pe Filip) din cauza persecuției, unii spun că persecuția ar trezi biserica de astăzi din starea în care se află și ar determina-o să vestească Evanghelia. Ești de acord cu această perspectivă? Argumentează-ți răspunsul!
5. Cum vă explicați succesul lucrării lui Filip în Samaria?
6. De ce în cazul etiopianului nu a fost nevoie ca Filip să facă minuni, ca în Samaria? Ce lecție învățăm de aici?
7. Ce sugerează studiul cu privire la motivul pentru care lui Filip i s-a dat denumirea de „evanghelist”?
8. Deși Filip era ocupat cu predicarea Evangheliei, ce ni se spune despre starea spirituală a familiei sale? Cum credeți că a reușit Filip să-și conducă familia într-o astfel de experiență, în ciuda faptului că era foarte ocupat?

10. De la disperare la speranță (2)

În seara aceea, a vândut cinci cărți a câte 5 dolari fiecare. A fost atunci ferm convinsă că Dumnezeu adevărat este cel al creștinilor. Totuși, după o lună de zile, soțul i-a cerut să nu mai vândă cărți.

– Munca asta a ta mă face de râs înaintea oamenilor. Gata cu credința asta și cu cărțile, i-a spus el, dar ea i-a răspuns:

– Nu pot să fac așa ceva. Eu cred în Isus; I-am văzut puterea. Și vând cărți ca să am cu ce cumpăra mâncare, pentru că tu nu-mi dai nimic.

– Dacă nu renunți la prostiile astea, te părăsesc, a amenințat-o el.

Cheng însă nu a renunțat. După câteva luni, s-a botezat, iar soțul a părăsit-o și s-a dus să locuiască împreună cu mama și cu băieții lui.

Cheng a încercat câțiva ani să-și vadă băieții, dar nu i s-a dat voie. Viața ei este grea, dar nu se descurajează. Continuă să vândă cărți ca să-și câștige existența și îi invită pe oamenii interesați să vină la biserică. Dacă cineva e prea sărac ca să cumpere o carte, îl îndeamnă să meargă la biserică și să-L cunoască pe Dumnezeu. Le povestește tuturor cum L-a cunoscut ea pe Dumnezeu și le spune că El nu îi părăsește pe cei se încred în El.

O doamnă care o plătea pe Cheng să-i facă manichiura a întregit-o de ce s-a făcut creștină. Zâmbind, Cheng i-a povestit că Dumnezeu este iubitor și puternic și că răspunde la rugăciuni. Cum stăteau ele și discutau în curtea casei, femeia și-a dus mâna la ureche și și-a dat seama că îi lipsea cerceul prețios.

– Trebuie să-l găsim! a spus ea, căutându-l agitată pe jos. L-am moștenit de la mama. Trebuie să-l găsec!

L-au căutat amândouă. Cheng s-a gândit că, dacă nu îl găseau, femeia putea să o acuze de furtul cerceului și să-și facă o impresie rea despre biserică. Femeia însă avea așa o încredințare că Dumnezeu lui Cheng putea să o ajute să-și găsească cerceul, încât a rugat-o să o ducă la biserică ei în Sabat.

Cheng a fost zdrobită de durere când soțul a părăsit-o. Totuși și-a pus încrederea în Dumnezeu, iar de curând a cunoscut un pionier al Misiunii Globale cu care intenționează să se căsătorească. „Cu adevărat Dumnezeu îmi poartă de grijă”, spune ea.

Chhenhorn Thean este evangelistă cu literatura și o lucrătoare cu sufletele în Phnom Penh, Cambodgia.

IULIE

1. M. Matei 7:29
2. J. Matei 5:2,3
3. V. Romani 3:24
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
4. S. 1 Ioan 3:4,5
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
5. D. Apocalipsa 21:7
6. L. Isaia 42:21
7. M. Faptele ap. 24:16
8. M. 2 Corinteni 1:12
9. J. Romani 8:4
10. V. Romani 3:31
s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:10, AR 21:26
11. S. Ioan 15:1,4
s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:14, SM 21:26, DJ 21:09, AR 21:26
12. D. Eclesiastul 12:13
13. L. Romani 6:22
14. M. Coloseni 3:22,23
15. M. 1 Ioan 2:2,3
16. J. 2 Împărați 7:9
17. V. Efeseni 6:10
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:00, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
18. S. Romani 8:2
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 20:59, MS 21:09, SM 21:21, DJ 21:04, AR 21:21
19. D. 1 Ioan 5:13
20. L. 1 Petru 3:15
21. M. Daniel 6:22,23
22. M. Evrei 4:9,10
23. J. Evrei 4:1
24. V. Ioan 8:32,36
s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:53, MS 21:03, SM 21:14, DJ 20:59, AR 21:15
25. S. Tit 2:1
s. a. B 20:49, CT 20:38, IS 20:52, MS 21:02, SM 21:13, DJ 20:58, AR 21:14
26. D. Matei 7:24,26
27. L. Ioan 14:8,9
28. M. Ioan 17:17
29. M. Ioan 8:12
30. J. Romani 12:2
31. V. Matei 17:5
s. a. B 21:42, CT 20:32, IS 20:45, MS 20:55, SM 21:06, DJ 20:51, AR 21:07

AUGUST

1. S. Matei 13:9,16,17
s. a. B 20:41, CT 20:30, IS 20:43, MS 20:54, SM 21:04, DJ 20:50, AR 21:05
2. D. 2 Corinteni 3:18
3. L. Ioan 12:32
4. M. Ioan 14:6
5. M. Daniel 12:3
6. J. 2 Timotei 1:7
7. V. Luca 22:32
s. a. B 20:33, CT 20:23, IS 20:35, MS 20:45, SM 20:55, DJ 20:42, AR 20:57
8. S. 1 Tesaloniceni 5:22
s. a. B 20:32, CT 20:21, IS 20:33, MS 20:44, SM 20:54, DJ 20:41, AR 20:56
9. D. Matei 6:19,20
10. L. Marcu 10:21
11. M. Faptele ap. 24:14,15
12. M. Ieremia 17:9,10
13. J. Geneza 13:8
14. V. Luca 17:28-30
s. a. B 20:23, CT 20:12, IS 20:23, MS 20:34, SM 20:44, DJ 20:32, AR 20:46
15. S. 1 Timotei 4:7,8
s. a. B 20:22, CT 20:11, IS 20:22, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:31, AR 20:44
16. D. Romani 14:12
17. L. Ezechiel 14:20
18. M. Matei 22:5,14
19. M. Matei 13:33
20. J. Isaia 28:16
21. V. Daniel 6:7,10
s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:11, MS 20:22, SM 20:31, DJ 20:21, AR 20:34
22. S. 2 Corinteni 9:9
s. a. B 20:10, CT 20:00, IS 20:09, MS 20:20, SM 20:29, DJ 20:19, AR 20:33
23. D. 1 Timotei 6:10
24. L. Matei 4:4
25. M. 1 Timotei 4:1
26. M. Ioan 8:39
27. J. Filipeni 3:14
28. V. Matei 25:15,20,21
s. a. B 20:00, CT 19:50, IS 19:58, MS 20:09, SM 20:18, DJ 20:09, AR 20:22
29. S. Luca 16:10
s. a. B 19:58, CT 19:48, IS 19:56, MS 20:07, SM 20:16, DJ 20:07, AR 20:20
30. D. Efeseni 5:16
31. L. Romani 13:11

SEPTEMBRIE

1. M. Faptele ap. 16:25
2. M. Iacov 4:8
3. J. Luca 10:41,42
4. V. Matei 6:25
s. a. B 19:48, CT 19:37, IS 19:45, MS 19:56, SM 20:04, DJ 19:57, AR 20:09
5. S. Ioan 6:35
s. a. B 19:46, CT 19:35, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
6. D. 2 Timotei 3:16,17
7. L. Matei 6:6
8. M. Psalmii 42:2
9. M. 1 Tesaloniceni 5:17
10. J. Psalmii 46:10,11
11. V. 1 Ioan 1:3
s. a. B 19:35, CT 19:24, IS 19:31, MS 19:42, SM 19:50, DJ 19:44, AR 19:55
12. S. Psalmii 104:34
s. a. B 19:33, CT 19:23, IS 19:29, MS 19:40, SM 19:48, DJ 19:42, AR 19:53
13. D. 1 Timotei 4:13,15
14. L. Iacov 5:16
15. M. Psalmii 119:105
16. M. Matei 7:7
17. J. Matei 12:19,20
18. V. Luca 18:14
s. a. B 19:22, CT 19:11, IS 19:17, MS 19:28, SM 19:36, DJ 19:31, AR 19:41
19. S. Ioan 14:10
s. a. B 19:20, CT 19:10, IS 19:15, MS 19:26, SM 19:34, DJ 19:29, AR 19:39
20. D. Marcu 8:34
21. L. Luca 10:20
22. M. Ioan 12:36
23. M. Luca 14:10,11
24. J. Isaia 30:15
25. V. Matei 5:14,16
s. a. B 19:08, CT 18:58, IS 19:02, MS 19:15, SM 19:21, DJ 19:18, AR 19:27
26. S. Ioan 7:17
s. a. B 19:07, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:13, SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:26
27. D. Evrei 12:15,16
28. L. Psalmii 111:10
29. M. 2 Timotei 1:13,14
30. M. Ioan 6:63